

Primjena karizmi ozdravljenja

Uz osamdeset
dijelova
iz knjige
Smjernice
za molitve
kojima se
od Boga moli
ozdravljenje,
u izdanju
Doktrinalne
komisije
ICCRS-a, te
Papinskoga
vijeća za
laike. Tekst je
namijenjen
kao
svećenicima,
tako i laicima.

**”Činjenica da postoje
posebne karizme
ozdravljanja dane
samo nekima ne bi
trebala ostale
svećenike i laike
spriječiti da mole
za bolesnike**

Smijemo li moliti za ozdravljenje, a pogotovo tko smije moliti? Da li su molitve za ozdravljenje rezervirane isključivo samo za svećenike ili to smiju raditi i laici?

Tekst: Doktrinalna komisija ICCRS-a i Papinsko vijeće za laike

Duh Sveti neke pojedince daruje posebnim karizmama kojima se posreduje ozdravljenje. U Napatku se naglašava da te karizme ne mogu a priori biti pripisane nekoj skupini ljudi, bili oni klerici, voditelji molitvenih grupa ili laici. Štoviše, Duh "dijeleći kako hoće" (1 Kor 12,11), dijeli među vjernike svakoga staleža također posebne milosti" (Lumen Gentium, 12).

Prema karizmi ozdravljanja nikada se ne bi smjelo odnositi kao prema osobnom vlasništvu niti je se smije primjenjivati tako da se privlači pozornost na pojedinca kojemu je darovana. Osobe kojima su darovane karizme ozdravljanja moraju ih potpuno staviti na raspolaganje Gospodinu za izgradnju njegove Crkve i primjenjivati ih u duhu poslušnosti crkvenim vlastima jer "sud o njihovoj ispravnosti i urednoj upotrebi spada na one koji upravljaju Crkvom" (Lumen Gentium 12). Također, trebale

” U okviru službe ozdravljanja primjenjuju se i darovi riječi: proroštvo, riječ mudrosti i riječ spoznanja.

bi neprestano nastojati oko poniznosti i osobne svetosti te nastojati pozornost udaljiti od sebe i usmjeravati je na Isusa koji je izvor svega ozdravljanja.

Činjenica da postoje posebne karizme ozdravljanja dane samo nekima ne bi trebala ostale svećenike i laike spriječiti da mole za bolesnike. Među-

» nastavak na sljedećoj stranici »

OBAVEZNA KNJIGA!

Doktrinalna komisija ICCRS-a: Smjernice za molitve kojima se od Boga moli ozdravljenje

U Novome su zavjetu ozdravljenja koja posređuje Isus Krist, a s njime i njegovi učenici, očitovanja Božjega kraljevstva koje je s Kristom stiglo na zemlju. Ona pogled usmjeravaju na samoga Boga, a u čovjeka spontano pobuđuju zahvalnost za primljene milosti i strahopoštovanje prema Božjoj veličini. Time čovjeka ohrabruju da krene prema Bogu. Zato se ozdravljanja pokazuju kao snažno sredstvo naviještanja Radosne vijesti. Isus nalaže svojim učenicima ne samo da ozdravljaju bolesne, nego da ih i pohode (Mt 25,36). Time se ne umanjuje značaj upute iz Jakovljeve poslanice da crkvene starješine, kao i svaki kršćanin, trebaju i mogu djelotvorno moliti za ozdravljenje bolesnika (Jak 5,14-16).

45,00 kn

POŠTARINA UKLJUČENA U CIJENU

Za narudžbu je potrebno poslati:
ime i prezime, adresu dostave, te naziv knjige
i količinu na mail kristofori@duspara.com
ili poslati sms s podacima na 098-227-821
PLAĆANJE POUZEĆEM.

PRIMJENA KARIZMI OZDRAVLJANJA

vanjem. Osim toga, ona bi osobi kojoj je upućena uvijek trebala dopustiti slobodu u načinu odgovora. Na te se riječi ne bi trebalo gledati kao da su nepogrešive niti ih se smije nametati osobi koja trpi ako joj one ne bacaju novo svijetlo na problem o kojemu je riječ. Kada se moli za pojedinca preporučuje se da poslužitelji budu u paru jer se tada vjerodostojnost moguće riječi spoznanja može provjeriti kod sumolitelja.

Počivanje u Duhu

Mnoge osobe izvještavaju o milostima ozdravljanja povezanih s pojavom poznatom pod nazivom počivanje u Duhu. Riječ je o duševno-tjelesnom odgovoru na molitvu osobe za koju se moli. Iako počivanje u Duhu nije vezano samo za molitve za ozdravljanje, ipak je primijećeno da se najčešće pojavljuje kad se moli za pojedince i to za njihovo ozdravljenje. Počivanje u Duhu nije karizma. Ono po sebi nije ni milost, ali može biti očitovanjem popuštanja pred Duhom Božjim koje otvara vrata djelovanju milosti. Kad čovjek prestane biti zaočupljen sobom, tjeskoban i uzburkanih misli te se preda djelovanju Duha Svetoga, Duh može dublje zahvatiti u njegovo srce. Vjerojatno je počivanje u Duhu iskustvo koje je vrijednije za ljude koji žive u kulturi u kojoj nedostaje tišine, koji su zaglušeni bukom i zarobljeni neprestanim aktivnostima. Kao i druge pojave koje prate molitvu za ozdravljenje, počivanje u Duhu ne bi trebalo tražiti zbog njega samoga niti bi ga trebalo pretjerano naglašavati.

Riječ je o jednom od različitih oblika vjerskih iskustava koja snažno dodiruju dušu. Kod svih je takvih iskustava, pa i kod počivanja u Duhu, vrlo važno da voditelji službe budu zreli tako da u središtu susreta stalno drže Isusa, njegovo spasenje, ljubav i milosrđe, a ne neobične pojave. To znači da prije svakoga posluživanja pojedincima treba određeno vrijeme posvetiti gorljivoj slavljenju, a kadgod je to moguće treba slaviti i tijekom službe za ozdravljanje. Voditelji bi službe trebali biti svjesni da postoji čvrsta veza između onoga što se propovijeda i iskustva koje prisutni stječu. Ako se jasno i pravovjerno propovijeda o osobi Isusa Krista i njegovom poslanju, ljudi će iskusiti Kristovu milost. Međutim, ako je prisutno osjećajno uzbuđenje bez zdrava propovijedanja evanđelja, lakše će se pojaviti iskustva koja nisu spasenjska. Moraju se izbjegavati svi pokušaji manipulacije kojima bi se dalo povoda neobičnim pojavama. Također treba izbjegavati termin "umoren u Duhu" jer sadrži element nasilja stran odmarajućem i iscjeljujućem djelovanju Duha. **B**

”Vrlo je važno da voditelji službe budu zreli tako da u središtu susreta stalno drže Isusa, njegovo spasenje, ljubav i milosrđe, a ne neobične pojave